

I tilknytning hertil er i § 61, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse lovfæstet et *erstatningsretligt bodsinstitut*, hvorefter tilsynsmyndigheden kan frafalde anlæggelse af erstatningssag, hvis det eller de ansvarlige medlemmer inden en vis frist betaler et nærmere angivet beløb til kommunen.

Endelig har de kommunale tilsynsmyndigheder mulighed for at *begære påtale om straf* efter § 61 c i lov om kommunernes styrelse mod et kommunalbestyrelsesmedlem, der gør sig skyldig i grov tilsidesættelse af de pligter, som den pågældendes hverv medfører. En sådan tilsidesættelse kan straffes med bøde. Et tilsynsråds afgørelse om påtalebegæring kan ikke indbringes for ministeriet, jf. lovens § 61 c, stk. 2.

Det er yderst sjældent, at der anvendes sanktioner (i perioden 1993-1997 blev der således alene pr. år anvendt 2 sanktioner i tilsynsrådenes i alt ca. 1000 årlige legalitetstilsynssager). Det skyldes dels, at kommunalbestyrelsen normalt vil efterleve en vejledende udtalelse fra tilsynsmyndigheden, dels at visse sanktioner, herunder annullation og tvangsbøder, kun kan anvendes, hvis der foreligger en klar ulovlighed.

Under henvisning til det i begrundelsen for spørgsmålet anførte om behovet for lovændringer, kan jeg oplyse, at jeg i folketingssamlingen 2002-2003 forventer at fremsætte et lovforslag vedrørende kommunaltilsynets struktur og opgaver. Det indgår i overvejelserne, om det fortsat er hensigtsmæssigt at bevare tilsynsrådene med deres nuværende sammensætning. Jeg vil endvidere inddrage erfaringer fra konkrete sager vedrørende de gældende reglers hensigtsmæssighed og anvendelighed, herunder erfaringerne fra sagerne vedrørende Farum Kommune, ved lovforslagets udarbejdelse.

Spm. nr. S 998

Til videnskabsministeren (19/2 02) af:

Line Barfod (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at Norges public service kanal, NRK, ikke længere indgår i Teledanmarks pakketilbud med tv-kanaler og i bekræftende fald oplyse, hvorledes dette stemmer med vores forpligtelser overfor Nordisk Råd til at fremme kendskabet til de nordiske lande og det nordiske sprog?«

Svar (26/2 02)

Videnskabsministeren (Helge Sander):

TDC Kabel TV har oplyst, at NRK1 distribueres i Ringkøbing, Århus, Viborg og Nordjyllands amter, mens TV2 Norge distribueres over hele landet. Det betyder, at alle TDC Kabel TVs kunder ifølge det oplyste har adgang til mindst én norsk tv-kanal, og at kunderne i det nordlige Jylland, hvor interessen for norsk tv traditionelt er størst, har adgang til to norske tv-kanaler.

NRK1 fordeles således i visse områder, men ikke alle, hvilket er udtryk for en prioritering mellem kanalerne, som TDC Kabel TV foretager. Siden kravet om brugerafstemninger om programsammensætningen blev ophævet ved en ændring af bekendtgørelsen om fællesantenneanlæg i juni 2001, sker programsammensætningen – når bortses fra de såkaldte must carry regler, jf. nedenfor – på kommercielle vilkår.

TDC Kabel TV oplyser, at den nuværende programsammensætning er sket på baggrund af en undersøgelse, der omfattede dels en måling af det faktiske tv-forbrug blandt TDC Kabel TVs kunder, dels en spørgeskemaundersøgelse med deltagelse af mere end 4.400 husstande, og endelig en række fokusgruppetests, hvor udvalgte kunder fik adgang til at uddybe deres ønsker til kanaludbudet, herunder specifikt norsk tv. Ifølge TDC Kabel TV viste undersøgelsen, at der generelt set ikke er nogen stor interesse for norsk tv. Alligevel traf man den beslutning, at der skulle distribueres én norsk tv-kanal i hele landet. Valget faldt på TV2 Norge, der ifølge undersøgelsen er mere set og mere populær end NRK1.

Mens udgangspunktet er, at programsammensætningen sker på kommercielle vilkår, stilles der dog som ovenfor nævnt visse grundlæggende krav til pakkernes sammensætning. I henhold til den såkaldte must carry forpligtelse skal kabeltv-pakker således altid indeholde de programmer, som DR og TV2 spredt ved hjælp af radioanlæg (dvs. DR1, DR2, TV2 og TV2 Zulu) samt – såfremt anlægget indeholder mere end 8 kanaler – én kanal til lokal tv, jf. § 4, stk. 4, nr. 1, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

For så vidt angår de i spørgsmålet nævnte forpligtelser overfor Nordisk Råd til at fremme kendskabet til de nordiske lande og det nordiske sprog, har Kulturministeriet oplyst, at der, så vidt ministeriet er orienteret, ikke findes sådanne forpligtelser.